

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.636 van 24 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 17 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. ADRIAENSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 11 april 2008 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 6 juni 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: "*U verklaarde van etnische Gurung origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Siklesh, gelegen in het district Kaski, Nepal. U bent in het bezit van de Nepalese nationaliteit. U bent tevens Hindoe. Tot de 10de maand van 2061 (januari-februari 2005) was u woonachtig in Siklesh. U verhuisde daarna naar de districthoofdplaats Pokhara en woonde daar vervolgens tot uw vertrek uit Nepal. U was steeds in Nepal woonachtig*

bij uw ouders. In 2035 (1978-1979) bouwde uw grootmoeder in uw geboortedorp een Hindoeïstische tempel gewijd aan Shiva. Sinds uw elfjarige leeftijd hield u zich bezig met de organisatie van religieuze ceremonies in deze tempel. Heel uw familie was bij de activiteiten van deze tempel betrokken. Vanaf 2060 (2003-2004) kregen jullie van de Maobadi te horen dat jullie alle religieuze activiteiten in deze tempel dienden stop te zetten. Tot 25/8/2061 (10 december 2004) gebruikten ze evenwel nooit geweld. Die dag kwamen Maobadi langs en doodden een koe, waarna ze jullie opdroegen het vlees van dit voor jullie heilig dier op te eten, wat jullie hebben geweigerd. Als gevolg hiervan ontvoerden ze uw vader en werd u zo hardhandig geslagen dat u het bewustzijn verloor. Ook uw andere familieleden en de priester van deze tempel, Bhoj Nath Baral, werden die dag door de Maobadi mishandeld. Jullie tempel werd die dag tevens door de Maobadi vernield. Jullie kregen toen ook te horen dat jullie niet langer daar konden blijven wonen. Uw vader werd vijf dagen later door deze maoïsten vrijgelaten, nadat ook hij eerst hardhandig was geslagen en het bewustzijn had verloren. Als gevolg van deze mishandelingen heeft hij tot heden ernstige mentale problemen. Uzelf diende na deze gebeurtenis gedurende één maand gehospitaliseerd te worden. Op 28/09/2061 (12 januari 2005) mocht u het hospitaal verlaten. Ook hierna kregen jullie nog één keer bezoek van de Maobadi, waarbij u en uw familie ondermeer te horen kregen dat jullie niet langer in het dorp konden blijven wonen. Uw oom richtte zich hiervoor in de 10de maand van 2061 tot de politie, maar kreeg van hen te horen dat ze jullie niet kon helpen. Bijgevolg besloten u en uw familie gevolg te geven aan de eis van de maoïsten. Nog diezelfde maand verhuisden u en uw familie naar Pokhara, waar jullie een woning betrokken naast de tempel Shital Devi Mandir. Al jullie bezittingen in het dorp werden toen door de Maobadi in beslag genomen. In Pokhara zetten jullie jullie geloofspraktijken verder. Ook daar bleef u problemen kennen met de Maoïsten. Eerst kwamen ze twee à drie keer langs om te zeggen dat jullie dienden te stoppen met het houden van religieuze hindoeïstische ceremonies, zoniet zouden jullie gedood worden. Het ging hier om dezelfde Maoïsten die ook jullie tempel in het dorp Siklesh vernield hadden en jullie in 2061 tevens uit het dorp hadden verdreven. In 2063 (2006-2007) vertrok de priester van deze tempel in Pokhara, nadat ook hij door de Maobadi met de dood bedreigd werd. In de elfde maand van 2064 (februari-maart 2008) werd ook deze tempel in Pokhara door diezelfde Maobadi volledig vernield. Ze dreigden er toen andermaal mee jullie te zullen vermoorden. De politie werd hierover ingelicht, maar ondernam niets. Op 12/12/2064 (25 maart 2008) kreeg u andermaal bezoek van dezelfde Maobadi. Ze kwamen met vijf personen naar uw woning in Pokhara. Ze vertelden u bij dit bezoek dat ze activisten waren van YCL (Youth Communist League) en dat ze van plan waren u te vermoorden. Hierna verplichtten ze u met hen mee te komen. U werd in een wagen gezet en naar het gehucht Banza Patan nabij Pokhara gereden, waar ze halt hielden, waarschijnlijk iets te eten of te drinken. U diende in de wagen te blijven zitten en werd de mond gesnoerd. Tijdens hun afwezigheid bent u erin geslaagd te ontsnappen. Met een steen smeedt u de voorruit van de wagen in en vluchtte u. Na uw ontsnapping nam u onmiddellijk de bus naar Sunauli, gelegen aan de grens met India. Op 13/12/2064 (26 maart 2008) kwam u daar aan en nog diezelfde dag reisde u verder naar Gorakhpur in India. Op 14/12/2064 (27 maart 2008) kwam u met de trein aan in Delhi. Daar verbleef u tot uw vertrek uit India bij een smokkelaar, die u had leren kennen via uw oom in Nepal. Deze smokkelaar regelde voor u een Nepalees reispaspoort en op 27/12/2064 (9 april 2008) namen jullie vanuit Delhi samen het vliegtuig naar Frankrijk. De volgende dag kwam u in Frankrijk aan. Vervolgens reisde u vanuit Frankrijk verder naar België. Op 11 april 2008 kwam u in België aan en nog diezelfde dag diende u hier een asielaanvraag in. Sinds uw ontsnapping aan de Maobadi zijn deze niet meer bij uw ouders thuis langsgesproken. Zij wonen nog steeds in dezelfde woning in Pokhara en

kennen daar geen problemen. U vernam dit via een brief die uw moeder u opstuurde. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u een kopie neer van uw Nepalese burgerschapkaart (vgl. met identiteitskaart), alsook een brief die opgesteld werd door de vroegere priester van de tempel in Siklesh, Bhoj Nath Baral. Eén exemplaar van deze brief werd door hem aan u gericht en een tweede exemplaar werd overhandigd aan de Nepalese veiligheidsdiensten.”

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

3. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de status van vluchteling.

1. Verzoekster citeert *“artikel 1.A.2. van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen”* en stelt *“Deze definitie bevat bijgevolg de volgende vier elementen (D. VAN HEULE, Vluchtelingen, Gent, Mys en Breesch, 1998, 13): - zich buiten het land bevinden; - een gegronde vrees tot vervolging hebben; - omwille van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een welbepaalde sociale groep of politieke overtuiging; - de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of willen inroepen. Aangezien verzoekster momenteel in België verblijft is evident aan de eerste voorwaarde voldaan. Verzoekster werd tijdens haar verblijf in Nepal verscheidene malen met de dood bedreigd door de maoïsten. Gezien de recente politieke evolutie in Nepal waarbij de maoïsten ruim de meerderheid behaalden en de hindoeïstische monarchie werd afgeschaft is de kans op vervolging wegens actieve geloofsbetuyging niet irreëel. Het feit dat de maoïsten door de Verenigde Staten nog steeds als terreurbeweging worden beschouwd, dient hierbij zeker in aanmerking genomen te worden. Verzoekster werd gevisieerd wegens haar godsdienst. Haar actieve beleving hiervan kon niet onopgemerkt getolereerd worden door de maoïsten die de huidige politieke meerderheid in hand hebben. De kans op nog grotere, niet-gecontroleerde repercussies dienen mee in acht genomen te worden bij de beoordeling van de aanvraag van verzoekster. Ook aan de vierde voorwaarde is voldaan. Aangezien de openbare autoriteiten in Nepal na de laatste verkiezingen grotendeels afhankelijk zijn van de maoïsten, zal het onmogelijk zijn voor verzoekster om bescherming te vragen bij deze autoriteiten.”*
2. Verzoekster stelt dat *“de twijfels met betrekking tot de afgelegde reisweg in geen enkel opzicht af(doen) aan de gegronde vrees voor vervolging dewelke op geen enkele nuttige wijze werd weerlegd”* doch gaat eraan voorbij dat verzoekster stelt dat de wijze waarop ze reisde een causaal verband heeft met haar voorgehouden vervolging zodat

in casu de reisweg de kern raakt van haar asielaanvraag. Los van het gegeven dat verzoekster een minimale opleiding kreeg toont ze niet aan onvoldoende gegevens te kunnen aanbrengen die minstens kunnen aantonen dat ze een illegale reis ervaren heeft. Er kan dan ook verwacht worden dat verzoekster dit uitvoerig en coherent kan toelichten en staft met reisbescheiden over haar vlucht. Dit klemt te meer nu verzoekster beweert via New Dehli naar Parijs gevlogen te hebben en de controle in beide luchthavens uiterst streng is. Haar verklaring dat ze nooit enige identiteitscontrole onderging, noch bij het verlaten van India, noch bij binnenkomst in Frankrijk is geheel ongeloofwaardig gezien alle passagiers op internationale vluchten in New Dehli minstens driemaal individueel gecontroleerd worden en in Frankrijk iedere passagier zonder uitzondering minstens eenmaal wordt gecontroleerd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) (“(...) *Al deze documenten werden bijgehouden door de passeur. (...) Ik volgde gewoon de passeur - ik moest geen controle passeren. Moest de passeur een identiteitscontrole passeren? Ja, als ik mij herinner werd hij gecontroleerd Hoe? Dat herinner ik mij niet - ik zet mij ergens neer en hij werd gecontroleerd. (...) Was u ooit tijdens deze reis zelf in het bezit van dit paspoort? Neen, de passeur had dit altijd (...)*” (gehoorverslag CGVS, 23.05.2008, p.5-6). Verzoeksters verklaring komt leugenachtig voor. Ze toont niet aan illegaal gereisd te hebben.

4. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legde een kopie van een citizenship card neer. De Raad hecht geen geloof aan kopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS maart 2005, nr. 142.624; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De kopie is bovendien dermate onduidelijk dat geen kennis kan genomen worden van de gegevens die erin vermeld worden en niet kan worden vastgesteld of het document verzoekster aangaat. Verzoekster meent dat ze afdoende aantoonde *“dat het gebrek aan documenten te wijten is aan het gegeven dat alle persoonlijkheidsdocumenten zoals paspoort, visum, identiteitskaart van haar werden ontvreemd door de smokkelaar”* wat echter niet kan overtuigen gelet op haar ongeloofwaardige reisweg.
1. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). Verzoekster is reeds sinds april 2008 in België en verklaarde nog contact te hebben met haar ouders, die haar reeds andere documenten konden bezorgen. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat zij in de onmogelijkheid is haar identiteit genoegzaam aan te tonen. Haar gebrek aan identiteitsdocumenten, zonder dat hiervoor een redelijke verklaring is, ondermijnt verder haar geloofwaardigheid.
5. Verzoekster meent dat de Maobadi haar zullen blijven vervolgen en stelt dat *“Gezien de recente politieke evolutie in Nepal waarbij de maoïsten ruim de meerderheid behaalden en de hindoeïstische monarchie werd afgeschaft is de kans op vervolging wegens actieve geloofsbetuiging niet irreëel. Het feit dat de maoïsten door de Verenigde Staten nog steeds als terreurbeweging worden beschouwd, dient hierbij zeker in aanmerking genomen te worden. Verzoekster werd gevisieerd wegens haar godsdienst. Haar actieve beleving hiervan kon niet onopgemerkt getolereerd worden door de maoïsten die de huidige politieke meerderheid in hand hebben. De kans op nog grotere,*

niet-gecontroleerde repercussies dienen mee in acht genomen te worden bij de beoordeling van de aanvraag van verzoekster”.

1. De mogelijkheid dat *“de kans op vervolging wegens actieve geloofsbetuijng niet irreëel”* is nu *“de hindoeïstische monarchie werd afgeschaft”* is onvoldoende om aan te tonen dat verzoekster een grondige vrees heeft voor vervolging.
2. Verzoekster toont niet aan dat er sprake is van godsdienst vervolging in Nepal. Haar verklaringen over de vernietiging van een tempel zijn incoherent en komen verzonnen voor. De bestreden beslissing stelt op dit punt terecht: *“U maakte evenwel geen melding van een vernieling van deze tempel in deze periode, die u wel ter sprake bracht in uw vragenlijst aan het Commissariaat-generaal. U stelde toen dat in de maand november van 2007 maoïsten deze tempel vernielden (zie vragenlijst, vraag 3.5.). Toen er vervolgens, tijdens uw gehoor op het Commissariaat, geplost werd of er toen iets met deze tempel gebeurd is, gaf u een ontkennend antwoord (CGVS, p. 12).”* Verzoekster brengt op dit punt geen verduidelijking zodat deze fundamentele tegenstrijdigheid overeind blijft en verzoeksters religieuze vervolging essentieel wordt aangetast. De neergelegde documenten waaruit blijkt dat verzoekster zwanger is, kunnen geen religieuze vervolging aantonen. Dit klemt te meer nu verzoekster niet aantoot wanneer ze haar land verliet.
3. Wat de situatie in Nepal betreft, dient te worden vastgesteld dat verzoekster de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan het administratieve dossier toegevoegde informatie niet afdoende tegenspreekt, noch zelf nuttige informatie aanbrengt in dit verband. Dat de Commissaris-generaal de situatie in Nepal onvoldoende zou onderzocht hebben kan, gelet op de uitvoerige informatie van Cedoca over de recente situatie in Nepal, en die de Raad betrouwbaar acht, dan ook niet overtuigen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).
6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
7. Het middel is ongegrond.
8. Verzoekster voert in een tweede middel aan dat *“beslissing CGVS is onvoldoende gemotiveerd.”*
 1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden

onderzocht en verwezen kan worden naar hetgeen gesteld werd bij het eerste middel.

2. Het middel is ongegrond.
9. In een derde middel beroept verzoekster zich op de subsidiaire bescherming.
 1. *“In ondergeschikte orde” stelt verzoekster dat “In zoverre de Raad zou oordelen dat verzoekster geen vluchtelingenstatus kan worden toegekend dient minstens aan verzoekster de subsidiaire bescherming conform artikel 45/4 van de Vreemdelingenwet te worden toegekend. (...) Uit voorgaande blijkt duidelijk dat indien verzoekster zou terugkeren naar Nepal, zij expliciet wordt blootgesteld aan repercussies van de maoïsten, die ondertussen de politieke meerderheid in handen hebben. Gezien de recente politieke omwenteling kunnen er geen garanties geboden worden voor veiligheid voor zij de actief praktiserend hindoeïst zijn. De feiten zoals ze zich hebben voorgedaan, tonen bijgevolg genoegzaam aan dat verzoekster onmogelijkerwijze naar haar land van herkomst kan terugkeren aangezien zij een reëel risico zou lopen op een ondraaglijk en onmenselijk leven of beter gezegd haar recht tot leven haar gedwongen zal ontnemen.”*
 2. De Raad stelt vast dat verzoekster verkeerdelijk artikel 45/4 van de Vreemdelingenwet citeert, aangezien de wettelijke bepalingen inzake de subsidiaire beschermingsstatus grondslag vinden in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 45/4 van de Vreemdelingenwet vooralsnog onbestaande is.
 3. Aangezien verzoekster zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag, en deze ongegrond werden bevonden, maakt zij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, aannemelijk.
 4. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
10. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 oktober 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

K. DECLERCK.